

DECIZIE

05 iunie 2019

mun.Chișinău

Colegiul civil, comercial și de contencios administrativ
lărgit al Curții Supreme de Justiție,

în componența:

Președintele ședinței, judecătorul
judecătorii

Oleg Sternioală
Ala Cobăneanu
Dumitru Mardari
Galina Stratulat
Victor Burduh

examinând recursul declarat de Primăria satului Sofia, raionul Hîncești,
în cauza civilă, la cererea de chemare în judecată depusă de Societate cu
Răspundere Limitată „Gvinin-Cons” împotriva Primăriei satului Sofia, raionul
Hîncești și Consiliului raional Hîncești cu privire la încasarea datoriei și a plăților
afereente,

împotriva deciziei din 07 iunie 2018 a Curții de Apel Chișinău, prin care a
fost admis apelul declarat de Societatea cu Răspundere Limitată „Gvinin-Cons”, a
fost casată hotărârea din 06 martie 2017 a Judecătoriei Hîncești, sediul Central și a
fost pronunțată o hotărâre nouă, prin care a fost admisă parțial acțiunea depusă de
Societatea cu Răspundere Limitată „Gvinin-Cons”,

c o n s t a ț ă :

La 04 martie 2016, Societatea cu Răspundere Limitată „Gvinin-Cons” a depus
cerere de chemare în judecată împotriva Primăriei satului Sofia, raionul Hîncești cu
privire la încasarea datoriei în mărime de 120 536,74 de lei, penalităților de
întârziere în mărime de 21 696,61 de lei, dobânzilor de întârziere în mărime de
30 391,62 de lei și a taxei de stat în mărime de 5 178,74 de lei.

În motivarea acțiunii a invocat că în baza pct. 4.2 al contractului nr.43 din 2
ianuarie 2014 privind achiziția, prin procedura Cererii Ofertelor de Prețuri a
bunurilor (serviciilor) încheiat între Societatea cu Răspundere Limitată „Gvinin-
Cons”, reprezentată de directorul Nicolae Golubenco și Primăria satului Sofia,
raionul Hîncești, reprezentată de primarul Vera Sava, Societatea cu Răspundere
Limitată „Gvinin-Cons” s-a obligat să presteze servicii în sumă totală de 403
789,42 de lei.

A menționat că la 20 octombrie 2014 a fost încheiat Acordul adițional nr. 02
la contractul nr. 43 din 2 ianuarie 2014, în baza căruia părțile au modificat și
majorat valoarea totală a lucrărilor cu suma de 80 405,40 lei, pentru executarea
lucrărilor suplimentare.

În urma execuției lucrărilor de construcție a peretelui de sprijin a drumului de
acces la cimitirul satului Sofia, raionul Hîncești au fost aprobate și semnate de părți

în luna decembrie 2014, procesul-verbal nr. 11 de recepție a lucrărilor executate în valoare de 40 131, 34 de lei, iar în luna martie 2015, procesul-verbal de recepție nr. 1A a lucrărilor executate adăugător în sumă de 80 405,40 de lei, care urmau a fi achitate conform pct.4.4, în termen de 10 zile după livrare (prestare).

A susținut că la solicitarea nr. 42 din 17 noiembrie 2015 a Consiliului local al satului Sofia, Inspekția de Stat în Construcții, în baza deciziei de control nr.1746/1-6 din 4 decembrie 2015 a efectuat un control al volumului și costului lucrărilor de executare a Societății cu Răspundere Limitată „Gvinin-Cons” la obiectivul „Reparația gradului cimitirului din satul Sofia, raionul Hîncești” și a întocmit actul de control nr.108 din 17 decembrie 2015.

Astfel, reclamanta a precizat că valoarea finală a contractului constituie suma de 484 200 de lei.

Ulterior, Inspekției de Stat în Construcții i-au fost prezentate procesele-verbale ale lucrărilor executate de Societatea cu Răspundere Limitată „Gvinin-Cons” în perioada anilor 2014 - 2015 (semnate de părți și înaintate spre plată) conform cărora valoarea lucrărilor de construcții executate la obiectivul menționat, constituie suma de 417 190 de lei, dintre care a fost achitată doar suma de 296 660 de lei.

Respectiv, la 2 martie 2016, datoria Primăriei satului Sofia, raionul Hîncești față de Societatea cu Răspundere Limitată „Gvinin-Cons” constituia 120 536, 74 de lei.

Entitatea juridică a menționat că penalitatea de întârziere conform pct.9.9 al contractului, constituie 21 696,61 de lei. Iar, conform art. 619 Cod civil, obligațiilor pecuniare li se aplică dobânzi pe perioada întârzierii. Dobânda de întârziere reprezintă 5% peste rata dobânzii prevăzută la art.585 dacă legea sau contractul nu prevede altfel, astfel dobânda de întârziere pe perioada întârzierii conform calcului efectuat constituie 30 391,62 de lei.

Reclamanta a susținut că la 9 martie 2015 s-a adresat Primăriei satului Sofia, raionul Hîncești cu cerere, prin care a solicitat achitarea sumelor datorate, însă aceasta a fost lăsată fără răspuns.

În mod repetat, la 7 septembrie 2015, și respectiv, la 12 octombrie 2015 Societatea cu Răspundere Limitată „Gvinin-Cons” s-a adresat cu cereri față de Primăria satului Sofia, raionul Hîncești, prin care a solicitat achitarea sumelor datorate, conform contractului nr. 43 din 2 ianuarie 2014 și a Acordului adițional nr. 02 din 20 octombrie 2014, care este parte a contractului.

La 25 februarie 2016, Societatea cu Răspundere Limitată „Gvinin-Cons” a expediat o reclamație repetată cu nr. 04/RR, însă la fel, a fost ignorată.

Societatea a relatat că Primăria satului Sofia, raionul Hîncești, neglijează propunerea de a achita, în mod benevol, în beneficiul Societății cu Răspundere Limitată „Gvinin-Cons” datoria în sumă de 120 536, 74 de lei, penalitățile de întârziere în sumă de 21 696,61 de lei și dobânzile de întârziere în sumă de 30 391,62 de lei, iar în total suma de 172 624, 97 de lei.

Prin cererea de concretizare a cerințelor din 21 aprilie 2016, Societatea cu Răspundere Limitată „Gvinin-Cons” a solicitat încasarea, în mod solidar, de la Consiliul raional Hîncești și Primăria satului Sofia, raionul Hîncești a datoriei în sumă de 120 536,74 de lei, a penalităților de întârziere în sumă de 21 696, 61 de lei, a dobânzilor de întârziere în sumă de 30 391,32 de lei și a taxei de stat în mărime de 5 178, 74 de lei. (f.d. 74-75, vol.I)

Prin hotărârea din 6 martie 2017 a Judecătorei Hîncești, sediul Central, a fost respinsă acțiunea depusă de Societatea cu Răspundere Limitată „Gvinin-Cons” împotriva Primăriei satului Sofia, raionul Hîncești și Consiliul local Hîncești cu privire la încasarea datoriei și a plăților aferente. (f.d. 185-188, vol.I)

Prin decizia din 24 octombrie 2017 a Curții de Apel Chișinău, a fost admis apelul declarat de Societatea cu Răspundere Limitată „Gvinin-Cons”, a fost casată hotărârea din 6 martie 2017 a Judecătorei Hîncești, sediul Central și a fost emisă o hotărâre nouă, prin care a fost admisă în parte acțiunea depusă de Societatea cu Răspundere Limitată „Gvinin-Cons” (f.d. 222-229, vol.I).

S-a încasat de la Primăria satului Sofia, raionul Hîncești în beneficiul Societății cu Răspundere Limitată „Gvinin-Cons” datoria în sumă de 120 536,74 de lei, penalitățile în sumă de 21 696,61 de lei, dobânzile de întârziere în sumă de 30 391,62 de lei, taxa de stat achitată la depunerea acțiunii în mărime de 5 178 de lei și taxa de stat achitată la depunerea apelului în mărime de 3 884,10 de lei, iar în total cheltuieli de judecată în sumă de 9 062,10 de lei.

În rest, cerințele Societății cu Răspundere Limitată „Gvinin-Cons” înaintate față de Consiliul raional Hîncești, au fost respinse.

Prin decizia din 28 februarie 2018 a Curții Supreme de Justiție, a fost admis recursul declarat de Primăria satului Sofia, raionul Hîncești. A fost casată decizia din 24 octombrie 2017 a Curții de Apel Chișinău și a fost restituită cauza spre rejudecare la Curtea de Apel Chișinău, în alt complet de judecată. (f.d. 31-39, vol.II)

Rejudecând cauza, prin decizia din 7 iunie 2018 a Curții de Apel Chișinău a fost admis apelul declarat de Societatea cu Răspundere Limitată „Gvinin-Cons”, a fost casată hotărârea din 6 martie 2017 a Judecătorei Hîncești, sediul Central și a fost emisă o hotărâre nouă, prin care a fost admisă în parte acțiunea depusă de Societatea cu Răspundere Limitată „Gvinin-Cons”.

S-a încasat de la Primăria satului Sofia, raionul Hîncești în beneficiul Societății cu Răspundere Limitată „Gvinin-Cons” datoria în sumă de 120 536,74 de lei, penalitățile în sumă de 21 696,61 de lei, dobânzile de întârziere în sumă de 30 391,62 de lei și cheltuielile aferente judecării cauzei suportate în prima instanță în sumă de 5 178,62 de lei și în instanța de apel în mărime de 3 884,15 de lei, iar în total cheltuielile de judecare a cauzei în mărime de 9 062,89 de lei.

În rest, pretențiile Societății cu Răspundere Limitată „Gvinin-Cons” au fost respinse.

La 12 februarie 2019, Primăria satului Sofia, raionul Hîncești a declarat recurs împotriva deciziei din 7 iunie 2018 a Curții de Apel Chișinău.

În susținerea recursului a indicat prevederile art. 432 alin. (2), lit. c), d) Cod de procedură civilă.

Pledând pentru admiterea recursului a indicat dezacordul cu soluția instanței de apel și a menționat că Curtea de Apel Chișinău a interpretat în mod eronat legea precum și a dat o apreciere incorectă probelor prezentate.

Primăria satului Sofia, raionul Hîncești a menționat că potrivit materialelor cauzei, Societatea cu Răspundere Limitată „Gvinin-Cons” este partea contractantă, care nu și-a onorat obligațiile contractuale, or, în baza Acordului adițional nr.1 la contractul nr. 43 din 2 ianuarie 2014 semnat de către părți, Societatea cu Răspundere Limitată „Gvinin-Cons” urma să execute lucrări de reparație a drumului L-568 prin satul Sofia în varianta albă, iar la finisarea lucrărilor și

transmiterea acestora beneficiarului, urma să elibereze ultimului factură fiscală, moment prevăzut atât de contract, cât și în actele normative ce reglementează domeniul respectiv.

Pe când, Societatea cu Răspundere Limitată „Gvinin-Cons” nu a prezentat nicio probă, prin care să demonstreze executarea obligațiilor asumate prin contract, în redacția Acordului adițional nr.1 și executarea lucrărilor prevăzute de acestea, cum nici dovada eliberării beneficiarului facturii fiscale corespunzătoare.

Mai mult, din probele prezentate, prima instanță corect a stabilit că Societatea cu Răspundere Limitată „Gvinin-Cons” în calitate de antreprenor a executat alte lucrări decât cele prevăzute de contract, în redacția Acordului adițional nr.1, situație care nu putea fi admisă și nici nu echivalează cu îndeplinirea obligațiilor contractuale.

În situația dată, Societatea cu Răspundere Limitată „Gvinin-Cons” în calitate de antreprenor și executor a lucrărilor, dacă exprima dezacordul cu modificările esențiale ale contractului încheiat inițial, introduse în baza Acordului adițional nr.1, urma în temeiul art.623 Cod civil, să solicite ajustarea contractului corespunzător alin. (5), și anume, rezoluțiunea/rezilierea contractului. Însă, antreprenorul pe propria răspundere și pe propriul risc a acceptat modificările la contract, dar nu a îndeplinit obligațiile asumate ca rezultat a modificărilor introduse.

Primăria satului Sofia, raionul Hîncești a susținut că părțile au încheiat un act juridic tripartit, însă cu excepția Acordului nr.1 la contractul nr.43 din 2 ianuarie 2014, în instanța ierarhic inferioară nu a fost prezentat niciun act, care ar fi fost semnat de al doilea beneficiar al contractului de antrepriză, și anume, Consiliul raional Hîncești.

Astfel, atât Acordul adițional nr. 2 din 20 octombrie 2014, cât și procesele-verbale nr.11 de recepție a lucrărilor executate pe luna decembrie 2014 și nr.1A de recepție a lucrărilor executate pe luna martie 2015, nu sunt semnate de către Consiliul raional Hîncești.

De asemenea, Acordul adițional nr.2 din 20 octombrie 2014, în afară de faptul că nu a fost semnat de Consiliul raional Hîncești, nici nu prevede majorarea costului lucrărilor după cum pretinde Societatea cu Răspundere Limitată „Gvinin-Cons”, or, la alin. 4 a fost stipulată apariția necesității de a majora costul lucrărilor, dar nu despre existența unui acord din partea părților, prin care să se majoreze costul lucrărilor și acceptarea beneficiarului de a achita suma conform majorării respective.

A menționat că din materialele cauzei rezultă cu certitudine că Consiliul raional Hîncești și-a asumat obligații comune cu Primăria satului Sofia, raionul Hîncești privind executarea contractului și onorarea obligațiilor contractuale.

Recurenta a solicitat, admiterea recursului, casarea deciziei instanței de apel și menținerea hotărârii primei instanțe.

Prin cererea din 20 mai 2019, Societatea cu Răspundere Limitată „Gvinin-Cons” a solicitat în temeiul art. 434 Cod de procedură civilă, respingerea recursului ca inadmisibil, având în vedere omiterea termenului de declarare a acestuia.

Prin cererea din 04 iunie 2019, Societatea cu Răspundere Limitată „Gvinin-Cons” a solicitat încetarea procedurii în ordine de recurs, intentată la cererea de recurs depusă de Primăria satului Sofia, raionul Hîncești împotriva deciziei din 07 iunie 2018 a Curții de Apel Chișinău, deoarece a considerat că recursul este depus cu omiterea termenului de declarare prevăzut la art. 434 Codul de procedură civilă.

În conformitate cu art. 434 alin.(1) Cod de procedură civilă, recursul se declară în termen de 2 luni de la data comunicării hotărârii sau a deciziei integrale, dacă legea nu prevede altfel.

Curtea de Apel Chișinău a pronunțat decizia contestată la 07 iunie 2018.

Recurenta a recepționat decizia instanței de apel la 14 decembrie 2018, fapt confirmat prin înscrisul anexat la materialele cauzei. (f.d.75, vol.II)

Astfel, recursul declarat la 12 februarie 2019, este în termen.

În conformitate cu art.439 alin.(2), (3) Cod de procedură civilă, după parvenirea dosarului, un complet din 3 judecători decide asupra admisibilității recursului, dispune expedierea copieii de pe recurs intimatului, cu înștiințarea despre necesitatea depunerii obligatorii a referinței timp de o lună de la data primirii acesteia. În cazul neprezentării referinței în termenul stabilit, admisibilitatea recursului se decide în lipsa acesteia.

Judecătorul raportor verifică încadrarea în prevederile legii a temeiurilor invocate în recurs și face un raport verbal în fața completului de judecată instituit în conformitate cu alin.(2).

Prin încheierea din 22 mai 2019 a Curții Supreme de Justiție, recursul declarat de Primăria satului Sofia, raionul Hîncești, a fost considerat admisibil.

În conformitate cu art. 444 Cod de procedură civilă, recursul se examinează fără înștiințarea participanților la proces.

Studiind materialele dosarului Colegiul civil, comercial și de contencios administrativ lărgit al Curții Supreme de Justiție consideră că recursul declarat de Primăria satului Sofia, raionul Hîncești, este întemeiat și urmează a fi admis cu casarea deciziei instanței de apel și menținerea hotărârii primei instanțe, din considerentele ce urmează.

În conformitate cu art. 445 alin. (1) lit. f) Cod de procedură civilă, instanța, după ce judecă recursul, este în drept să admită recursul, să caseze decizia instanței de apel și să mențină hotărârea primei instanțe.

În conformitate cu art. 432 alin. (1) - (2), (4) Cod de procedură civilă, părțile și alți participanți la proces sunt în drept să declare recurs în cazul în care se invocă încălcarea esențială sau aplicarea eronată a normelor de drept material sau a normelor de drept procedural. Se consideră că normele de drept material au fost încălcate sau aplicate eronat în cazul în care instanța judecătorească:

- a) nu a aplicat legea care trebuia să fie aplicată;
- b) a aplicat o lege care nu trebuia să fie aplicată;
- b¹) a aplicat o lege care a fost declarată neconstituțională;
- c) a interpretat în mod eronat legea;
- d) a aplicat în mod eronat analogia legii sau analogia dreptului.

Săvârșirea altor încălcări decât cele indicate la alin. (3) constituie temei de declarare a recursului doar în cazul și în măsura în care acestea au dus sau ar fi putut duce la soluționarea greșită a cauzei sau în cazul în care instanța de recurs consideră că aprecierea probelor de către instanța judecătorească a fost arbitrară, sau în cazul în care erorile comise au dus la încălcarea drepturilor și libertăților fundamentale ale omului.

Din materialele cauzei rezultă că la 02 ianuarie 2014 între Societatea cu Răspundere Limitată „Gvinin-Cons” în calitate de antreprenor și Primăria satului Sofia, raionul Hîncești, în persoana primarului Vera Sava, în calitate de beneficiar

a fost semnat contractul nr. 43 privind achiziția, prin procedura Cererii Ofertelor de Prețuri a bunului/serviciilor. (f.d. 166-169, vol.I)

Potrivit pct. 2 al contractului enunțat, obiectul contractului constituia construcția peretelui de sprijin a drumului de acces la cimitirul din satul Sofia, raionul Hîncești, iar potrivit pct. 4.2 suma obiectului contractului a fost stabilită în mărime de 403 789,42 de lei.

S-a stabilit că deși, contractul numit conține unele noțiuni și prevederi specifice ale contractului de vânzare-cumpărare, în corespundere cu prevederile art. 725 Cod civil în coroborare cu prevederile art. 946 Cod civil, acesta este și urmează a fi considerat contract de antrepriză, căruia îi sunt aplicabile regulile raportului juridic corespunzător.

Ca urmare, la 14 martie 2014, părțile contractante au semnat Acordul adițional nr. 1 la contractul nr. 43 din 2 ianuarie 2014 (f.d. 172, vol.I).

Respectiv, prin acest acord au fost efectuate modificări esențiale la contractul nr.43 din 2 ianuarie 2014, și anume, a fost atras în calitate de beneficiar, alături de Primăria satului Sofia, raionul Hîncești, și Consiliul raional Hîncești.

De asemenea, în baza Acordului nr. 1 la contractul nr. 43 din 2 ianuarie 2014, a fost modificat obiectul contractului, și anume, antreprenorul în locul efectuării construcției peretelui de sprijin al drumului de acces la cimitir din localitate, urma să execute lucrări de reparație a drumului L-568 prin satul Sofia în variantă albă, iar în rezultat, beneficiarii contractului au devenit Primăria satului Sofia, raionul Hîncești și Consiliul raional Hîncești.

Totodată, actul juridic din bilateral a fost modificat în multilateral, iar valoarea contractului a rămas neschimbată.

Tot materialul probator atestă cu certitudine că la 28 martie 2014, contractul 43 din 2 ianuarie 2014 și Acordul nr. 1 la acesta din 14 martie 2014, au fost supuse înregistrării la Ministerul Finanțelor, Trezoreria Teritorială Hîncești. (f.d. 166, vol.I)

La fel, actele cauzei atestă că la 20 octombrie 2014, Societatea cu Răspundere Limitată „Gvinin-Cons” și Primăria satului Sofia, în absența celuiilalt participant al raportului juridic, și anume, Consiliul raional Hîncești, a încheiat Acordul adițional nr. 2 la contractul nr. 43 din 2 ianuarie 2014 (f.d. 173, vol.I).

Este cert și faptul că Acordul adițional nr. 2 la contractul nr. 43 din 2 ianuarie 2014, prevede că în urma modificărilor, a apărut necesitatea de majorare a sursei financiare cu suma de 80 405.40 de lei.

S-a constatat că Acordul adițional nr. 2 la contractul nr. 43 din 2 ianuarie 2014 nu a fost supus înregistrării la Ministerul Finanțelor, conform legii.

Probatoriul administrat în cauză, mai atestă că Societatea cu Răspundere Limitată „Gvinin-Cons” și Primăria satului Sofia, în absența Consiliului raional Hîncești au semnat procesul-verbal nr. 1I de recepție a lucrărilor executate pe luna decembrie 2014 și procesul-verbal nr. 1A de recepție a lucrărilor executate pe luna martie 2015, inclusiv catalogul de prețuri unitare pentru obiectul N 1I și borderoul de resurse N1A la construcții adăugătoare, fără a indica data semnării. (f.d. 13-16, vol.I)

La solicitarea Consiliului local Sofia, raionul Hîncești, Inspecția de Stat în construcții a efectuat un control inopinat al volumelor și costului lucrărilor executate de antreprenorul Societatea cu Răspundere Limitată „Gvinin-Cons” la

obiectivul „Construcția peretelui de sprijin al drumului de acces în cimitirul din satul Sofia, raionul Hîncești” (f.d. 20-21, vol.I).

Iar, în rezultatul controlului executat de Inspecția Financiară a Ministerului Finanțelor, a fost întocmit Actul privind rezultatele inspecției financiare asupra executării bugetului, corectitudinea gestionării mijloacelor financiare și patrimoniul public pe perioada 01 ianuarie 2011- 01 ianuarie 2016 satul Sofia, raionul Hîncești, prin care s-a depistat că la evidența contabilă a Primăriei satului Sofia, raionul Hîncești, operațiuni economice privind executarea lucrărilor de construcție a peretelui de sprijin al drumului de acces la cimitirul din localitate sau a lucrărilor de reparația drumului L-568 prin satul Sofia în variantă albă, de Societatea cu Răspundere Limitată „Gvinin-Cons” nu s-au efectuat, la fel și nu au fost identificate datorii față de persoana juridică respectivă (f.d. 45 și 59-60, vol.I).

Depunând la 04 martie 2016 acțiune în judecată împotriva Primăriei satului Sofia, raionul Hîncești și Consiliului raional Hîncești, Societatea cu Răspundere Limitată „Gvinin-Cons” a solicitat încasarea, în mod solidar, de la Consiliul local Hîncești și Primăria satului Sofia, raionul Hîncești a datoriei în sumă de 120 536,74 de lei, a penalităților de întârziere în sumă de 21 696, 61 de lei, a dobânzilor de întârziere în sumă de 30 391,32 de lei și a taxei de stat în mărime de 5 178, 74 de lei.

Fiind investită cu examinarea cauzei și având ca obiect încasarea în mod solidar a datoriei, a dobânzilor de întârziere, a penalităților, precum și compensarea cheltuielilor de judecată, prima instanță a ajuns la concluzia respingerii acțiunii depusă de Societatea cu Răspundere Limitată „Gvinin-Cons”.

Întru susținerea poziției sale, prima instanță a reținut prevederile art. 196 alin. (4), 513 alin. (1), 514, 531, 534, 572, 702, 725 și 946 ale Codului civil, și dispozițiile art. 108 alin. (4) Cod fiscal, care reglementează termenele obligației fiscale.

Prima instanță a constatat că conform pct. 3.2 și 6.2 al contractului, antreprenorul avea obligația, după acordarea serviciului, să prezinte beneficiarului factura fiscală și alte documente de evidență contabilă, necesare pentru a efectua operațiunile economice.

Astfel, instanța de judecată a conchis că Societatea cu Răspundere Limitată „Gvinin-Cons” nu și-a onorat obligațiile contractuale, aceasta deoarece Acordul adițional nr. 1 la contractul nr. 43 din 02 ianuarie 2014 semnat de părți, indică că antreprenorul (prestatorul de servicii) urma să execute lucrări de reparație a drumului L-568 prin satul Sofia în variantă albă, iar la finisarea lucrărilor și transmiterea acestora beneficiarului, era obligat să elibereze factura fiscală, fapt reflectat în contract, precum și de legislația în vigoare.

Or, la caz, Societatea cu Răspundere Limitată „Gvinin-Cons” nu a prezentat nicio probă plauzibilă, prin care să demonstreze îndeplinirea obligațiilor asumate prin contract, în redacția Acordului adițional nr. 1 și executarea lucrărilor prevăzute în conținutul acestuia, precum și eliberarea facturii fiscale.

Totodată, instanța de fond a reținut că actul juridic încheiat între părți este tripartit (multilateral), însă cu excepția Acordului adițional nr. 1 la contractul nr. 43 din 2 ianuarie 2014, nu a fost prezentat niciun act, care ar fi fost semnat de al doilea beneficiar al contractului de antrepriză, și anume, de Consiliul raional Hîncești.

Subsecvent, pretenției respinse cu privire la încasarea datoriei, a condiționat prima instanță la respingerea pretențiilor de încasare a penalităților, a dobânzilor de întârziere și compensarea cheltuielilor de judecată.

Judecând apelul declarat de Societatea cu Răspundere Limitată „Gvinin-Cons”, Curtea de Apel Chișinău a ajuns la concluzia admiterii cererii de apel, casării hotărârii primei instanțe și emiterea unei hotărâri noi, de admitere a cererii de chemare în judecată depusă de Societatea cu Răspundere Limitată „Gvinin-Cons”.

Pentru a decide astfel, instanța de apel și-a motivat soluția în baza prevederilor contractului nr. 43 din 2 ianuarie 2014, Acordurilor adiționale la contact (Acordul nr.1 din 14 martie 2014 și Acordul nr. 2 din 20 octombrie 2014), precum și dispozițiilor 585 alin. (1) și 624 ale Codului civil, care reglementează rata dobânzilor și dispoziții generale cu privire la clauza penală, precum și art. 94 și art. 95 din Codul de procedură civilă.

În această ordine de idei, Colegiul civil al Curții de Apel Chișinău a stabilit că concluzia primei instanțe referitor la de netemeinicia pretențiilor Societății cu Răspundere Limitată „Gvinin-Cons” este incorectă, deoarece contravine circumstanțelor de fapt stabilite și rezultă din aprecierea greșită a probelor administrate, precum și aplicarea eronată a normelor de drept material.

Astfel, instanța de apel a constatat că raportul juridic litigios a apărut în baza contractul nr. 43 din 2 ianuarie 2014 privind achiziția, prin procedura cererii ofertelor de preturi a bunului (serviciilor), cât și a Acordurilor adiționale la respectivul contact (Acordul nr.1 din 14 martie 2014 și Acordul nr. 2 din 20 octombrie 2014).

Totodată, Curtea de Apel Chișinău a conchis că litigiul urmează a fi soluționat prin prisma prevederilor actelor juridice menționate și normelor de drept material care guvernează acest raport.

Instanța de apel în consolidarea soluției sale, a evidențiat că lucrările de construcție, volumul și costul acestora, au fost verificate de Inspekția de Stat în Construcții, care a stabilit cu certitudine că Societatea cu Răspundere Limitată „Gvinin-Cons” a executat lucrări în sumă totală de 417 190 de lei, iar Primăria satului Sofia, raionul Hîncești a achitat societății doar suma de 296 660 de lei, cu achitarea ulterioară a sumei de 120 536,74 de lei.

Finalmente, instanța de apel a dedus că pretențiile Societății cu Răspundere Limitată „Gvinin-Cons” referitoare la încasarea datoriei în sumă de 120 536,74 de lei, sunt întemeiate or, faptul că a fost schimbată denumirea obiectului contractului, nu constituie temei de a respinge acțiunea.

Mai mult, a reflectat și faptul că la recepționarea lucrărilor, beneficiarul nu a înaintat anumite pretenții Societății cu Răspundere Limitată „Gvinin-Cons” față de volumul și calitatea acestora, iar schimbarea prin Acordul adițional a obiectului contractului nr. 43 din 2 ianuarie 2014 nu a produs anumite efecte pentru părți, aceasta fiind doar o formalitate, deoarece conform probatoriului, prețul contractului, devizul de cheltuieli a rămas neschimbat, iar un alt deviz de cheltuieli nu a fost elaborat, procedura de achiziție prevăzută de legislație nu a avut loc.

Subsecvent celor expuse, Colegiul civil a considerat că și cerințele Societății cu Răspundere Limitată „Gvinin-Cons” ce vizează încasarea dobânzilor de întârziere și penalităților sunt întemeiate, or, prin prisma art. 585 alin.(1) Cod civil

și 624 Cod civil, suma datorată în baza actelor juridice este purtătoare de dobânzi și penalități.

Instanța de recurs constată, însă, că deși la soluționarea cauzei au fost stabilite pe deplin circumstanțele care au importanță pentru judecarea litigiului în fond, concluziile instanței de apel cu privire la netemeinicia hotărârii primei instanțe sunt incorecte, rezultate din aplicarea greșită și interpretarea eronată de către instanța de apel a normelor de drept material aplicabile la caz, precum și aprecierea incorectă a probelor prezentate.

În conformitate cu art. 117 alin. (1) din Codul de procedură civilă, probe în cauze civile sunt elementele de fapt, dobândite în modul prevăzut de lege, care servesc la constatarea circumstanțelor ce justifică pretențiile și obiecțiile părților, precum și altor circumstanțe importante pentru justa soluționare a cauzei.

În conformitate cu art. 118 alin. (1) din Codul de procedură civilă, fiecare parte trebuie să dovedească circumstanțele pe care le invocă drept temei al pretențiilor și obiecțiilor sale dacă legea nu dispune altfel.

În conformitate cu art. 121 din Codul de procedură civilă, instanța judecătorească reține spre examinare și cercetare numai probele pertinente care confirmă, combat ori pun la îndoială concluziile referitoare la existența sau inexistența de circumstanțe, importante pentru soluționarea justă a cazului.

Iar, în conformitate cu art. 130 alin. (1) și (2) din Codul de procedură civilă, instanța judecătorească apreciază probele după intima ei convingere, bazată pe cercetarea multiaspectuală, completă, nepărtinitoare și nemijlocită a tuturor probelor din dosar în ansamblul și interconexiunea lor, călăuzindu-se de lege. Fiecare probă se apreciază de instanță privitor la relevanța, admisibilitatea, veridicitatea ei, iar toate probele în ansamblu, privitoare la legătura lor reciprocă și suficiența pentru soluționarea cauzei.

Conform art. 8 alin. (1) și (2) lit. a) Codul civil (în redacția până la 1 martie 2019), drepturile și obligațiile civile apar în temeiul legii, precum și în baza actelor persoanelor fizice și juridice care, deși nu sunt prevăzute de lege, dau naștere la drepturi și obligații civile, pornind de la principiile generale și de la sensul legislației civile. Drepturile și obligațiile civile apar din contracte și din alte acte juridice.

În baza art. 9 alin. (1) Cod civil (în redacția până la 1 martie 2019), persoanele fizice și juridice participante la raporturile juridice civile trebuie să își exercite drepturile și să își execute obligațiile cu bună-credință, în acord cu legea, cu contractul, cu ordinea publică și cu bunele moravuri. Buna-credință se prezumă până la proba contrară, iar în conformitate cu alin.(2), neexercitarea de către persoanele fizice și juridice a drepturilor civile ce le revin nu duce la stingerea acestora, cu excepția cazurilor prevăzute de lege.

În temeiul art. 195 Cod civil (în redacția până la 1 martie 2019), actul juridic civil este manifestarea de către persoane fizice și juridice a voinței îndreptate spre nașterea, modificarea sau stingerea drepturilor și obligațiilor civile.

Prin noțiunea de act juridic în sensul art. 195 Cod civil, este de înțeles că unul din elementele definitorii ale actului juridic civil este manifestarea de voință.

Având drept scop crearea, modificarea ori stingerea unor raporturi cu alte persoane, voința autorului actului juridic civil trebuie să fie manifestată, exteriorizată. Eficacitatea acestei voințe depinde de posibilitatea altor persoane de a lua cunoștință de ea. Manifestarea de voință trebuie să provină de la un subiect de

drept civil - persoană fizică sau persoană juridică, întrucât actul juridic civil este un act volitiv și conștient. Manifestarea de voință trebuie să fie îndreptată spre producerea efectelor juridice: nașterea, modificarea sau stingerea drepturilor și obligațiilor civile. Intenția de a produce efecte juridice este un element necesar al actului juridic civil, astfel încât aceste efecte nu se pot produce, conform legii, decât dacă o asemenea intenție a existat.

În temeiul art.196 alin. (4) Cod civil (în redacția până la 1 martie 2019), actul juridic multilateral este manifestarea de voință a trei sau mai multe părți.

La caz, prezintă relevanță și prevederile art. 514 Codul civil (în redacția până la 1 martie 2019), obligațiile se nasc din contract, fapt ilicit (delict) și din orice alt act sau fapt susceptibil de a le produce în condițiile legii, iar, conform art. 513 alin. (1) Codul civil (în redacția până la 1 martie 2019), debitorul și creditorul trebuie să se comporte cu bună-credință și diligență la momentul nașterii, pe durata existenței, la momentul executării și stingerii obligației.

Conform art. 572 Cod civil, obligația trebuie executată în modul corespunzător, cu bună-credință, la locul și în momentul stabilit.

Totodată, instanța de recurs reține prevederile art. 666 alin. (1) Cod civil (în redacția până la 01 martie 2019), contractul este acordul de voință realizat între două sau mai multe persoane prin care se stabilesc, se modifică sau se sting raporturi juridice.

În acest context, instanța de recurs consideră necesar a menționa art. 702 alin. (2) și 725 alin. (1), (2) ale Codului civil (în redacția până la 01 martie 2019), contractul scris conținând o clauză prin care se stipulează că toate modificările sau rezoluțiunea contractului se fac în scris nu poate fi modificat sau rezolvit altfel. Contractul trebuie interpretat pe principiile bunei-credințe. Contractul se interpretează după intenția comună a părților, fără a se limita la sensul literal al termenilor utilizați.

Conform art. 946 Cod civil, (în redacția până la 1 martie 2019), prin contractul de antrepriză o parte (antreprenor) se obligă să efectueze pe riscul său o anumită lucrare celeilalte părți (client), iar aceasta se obligă să recepționeze lucrarea și să plătească prețul convenit. Obiectul contractului de antrepriză poate fi atât producerea sau transformarea unui bun, cât și obținerea unor alte rezultate prin efectuarea de lucrări.

Cu referire la prevederile enunțate se atestă corectitudinea soluției primei instanțe, prin care a constatat că Societatea cu Răspundere Limitată „Gvinin-Cons” nu și-a onorat obligațiile contractuale prevăzute în Acordul adițional nr. 1 la contractul nr. 43 din 2 ianuarie 2014, semnat de Societatea cu Răspundere Limitată „Gvinin-Cons”, Primăria satului Sofia, raionul Hîncești și Consiliul raional Hîncești și supus înregistrării la Ministerul Finanțelor, Trezoreria Teritorială Hîncești la 28 martie 2014, prin care a fost modificat esențial contractul, în partea obiectului contractului și beneficiarii acestuia, prin atragerea/includerea Consiliului raional Hîncești. (f.d. 172, vol.I)

Or, conform Acordului adițional nr. 1 la contractul nr. 43 din 2 ianuarie 2014, Societatea cu Răspundere Limitată „Gvinin-Cons” urma să efectueze lucrări de reparație a drumului L-568 prin satul Sofia în variantă albă, iar la finisarea lucrărilor și transmiterea acestora beneficiarilor, precum și să elibereze factura fiscală.

Sub acest aspect, instanța de recurs evidențiază că Societatea cu Răspundere Limitată „Gvinin-Cons” într-adevăr a executat lucrări, însă altele decât cele prevăzute în contract, în redacția Acordului adițional nr. 1 la contractul nr. 43 din 2 ianuarie 2014, situație ce nu echivalează îndeplinirea obligațiilor contractuale asumate.

Mai mult, Societatea cu Răspundere Limitată „Gvinin-Cons” în calitate de antreprenor și executor al lucrărilor, nu a fost lipsit de dreptul, în cazul în care nu a fost de acord cu modificările esențiale ale actului juridic încheiat inițial, introduse în baza Acordului adițional nr. 1 la contractul nr. 43 din 2 ianuarie 2014, să ceară ajustarea contractului ori să solicite rezoluțiunea/rezilierea contractului, în accepțiunea art. 623 Cod civil.

Așadar, rezultă că Societatea cu Răspundere Limitată „Gvinin-Cons” pe propria răspundere și propriul risc a acceptat modificările din contract, însă nu a îndeplinit obligațiile asumate ca rezultat al modificărilor introduse.

La caz, se atestă că Societatea cu Răspundere Limitată „Gvinin-Cons” nu a prezentat nicio probă plauzibilă, prin care să demonstreze îndeplinirea obligațiilor asumate prin contract, în redacția Acordului adițional nr. 1 la contractul nr. 43 din 02 ianuarie 2014 și executarea lucrărilor prevăzute de acesta, inclusiv și eliberarea facturii fiscale în acest sens.

În acest sens, pct. 3.2 al contractului nr. 43 din 1 ianuarie 2014, prevede că documentația tehnică și cea de însoțire a bunului include factura fiscală, certificatul de calitate și de origine a bunului, iar pct. 6.2 indică expres că antreprenorul are obligația, după acordarea serviciului să prezinte beneficiarului factura fiscală și alte documente de evidență contabilă.

Este inerent a specifica art. 117 alin.(1) din Codul fiscal, subiectul impozabil care efectuează o livrare impozabilă pe teritoriul țării este obligat să prezinte cumpărătorului (beneficiarului) factura fiscală pe livrarea în cauză.

Prezentarea facturii fiscale se efectuează la momentul apariției obligației fiscale, stabilit prin art.108, cu excepția cazurilor prevăzute de prezentul cod. Pentru livrările impozitate conform art.104 lit. a), eliberarea facturii fiscale nu este obligatorie.

Articolul 108 alin. (4) Cod fiscal, stipulează că pentru servicii, data livrării se consideră datat prestării serviciului, data eliberării facturii fiscale sau data la care plata se efectuează subiectului impozabil, parțial sau în întregime, în dependență de ce are loc mai înainte.

Iar drept completare, instanța de recurs consideră necesar a menționa pct. 1 din Anexa nr. 2, la Hotărârea Guvernului Republicii Moldova nr. 294 din 17 martie 1998, cu privire la executarea Decretului Președintelui Republicii Moldova nr.406-II din 23 decembrie 1997, care prevede că toate entitățile care, potrivit legislației în vigoare, au obligativitatea ținerii contabilității, utilizează în procesul desfășurării activității economico-financiare formularele corespunzătoare cu regim special, care confirmă operațiunile economice efectuate.

Astfel, unul din actele contabile regim special-primar care confirmă operațiunile economice efectuate, reprezintă factura fiscală care este un document justificativ contabil emis de către furnizor către client, care conține lista cu produsele vândute, respective serviciile prestate clientului de către furnizor, conform unui contract făcut în prealabil. O factură fiscală conține serie, număr, dată de facturare, datele de identificare fiscală ale furnizorului și ale clientului, lista

produselor sau serviciilor, prețul unitar, cantitatea fiecăruia, cota de TVA, totalul parțial (fără TVA) și general (cu TVA inclus).

În condițiile dispozițiilor menționate supra, Colegiul civil, comercial și de contencios administrativ lărgit al Curții Supreme de Justiție, decelează că factura fiscală se utilizează obligatoriu, inclusiv și la prestarea serviciilor și executarea lucrărilor, iar la caz, aceasta nu a fost eliberată, fapt ce contravine actului juridic și conținutului normelor expuse supra.

Or, Curtea de Apel Chișinău a evitat să se expună asupra acestui aspect, fapt ce conduce la concluzia că s-a bazat doar pe argumentele Societății cu Răspundere Limitată „Gvinin-Cons” din acțiune.

Instanța de recurs complinește că litigiul dedus judecării constă în încasarea, în mod solidar a datoriei de la Primăria satului Sofia și Consiliul raional Hîncești în beneficiul Societății cu Răspundere Limitată „Gvinin-Cons”, rezultată din contractul și Acordurile adiționale la contract, încheiate între trei figuranți.

La acest capitol, este oportun de a menționa prevederile art. 530 Cod civil (în redacția până la 1 martie 2019), dacă doi sau mai mulți debitori datorează o prestație în așa fel încât fiecare este dator să efectueze întreaga prestație, iar creditorul poate pretinde fiecăruia din debitori executarea, atunci debitorii sunt legați solidar, iar conform prevederilor art. 531 Cod civil, o obligație solidară nu se prezumă, ci se naște prin act juridic, prin lege sau atunci când prestația este indivizibilă.

Complimentar art. 534 Cod civil, reglementează că debitorul solidar căruia i s-a pretins executarea prestației are dreptul să opună creditorului toate excepțiile care îi sunt personale ori sunt comune tuturor debitorilor solidari.

Astfel, fiind analizat probatoriul cauzei, este important a menționa că la materialele cauzei, nu se regăsesc, cu excepția Acordului adițional nr. 1 la contractul nr. 43 din 2 ianuarie 2014, acte juridice care ar fi fost semnate de către aceste trei părți, Primăria satului Sofia, Societatea cu Răspundere Limitată „Gvinin-Cons” și inclusiv cel de-al doilea beneficiar al contractului de antrepriză, Consiliul raional Hîncești.

Or, Acordul adițional nr. 2 din 20 octombrie 2014, procesul-verbal nr. II de recepție a lucrărilor executate pe luna decembrie 2014 și procesul-verbal nr. 1A de recepție a lucrărilor executate pe luna martie 2015, inclusiv catalogul de prețuri unitare pentru obiectul N II și borderoul de resurse N1A la construcții adăugătoare, fără a fi indicată data semnării acestor acte, au fost semnate doar de Primăria satului Sofia și Societatea cu Răspundere Limitată „Gvinin-Cons”, fără a ține cont și de ce-a de-a treia parte a contractului, Consiliul raional Hîncești.

La acest segment, prima instanță punctează justificat că Acordul adițional nr. 2 din 20 octombrie 2014, pe lângă faptul că nu a fost semnat de Consiliul raional Hîncești, nici nu prevede majorarea costului lucrărilor, după cum pretinde Societatea cu Răspundere Limitată „Gvinin-Cons”.

Din cele relatate rezultă cu certitudine că Acordul adițional nr. 2 din 20 octombrie 2014, prevede expres că în urma modificărilor operate a apărut necesitatea de majorare a sursei financiare cu suma de 80 405,40 de lei pentru executarea lucrărilor suplimentare, dar nu și existența unui Acord semnat de părți, prin care s-a majorat costul lucrărilor și acceptul beneficiarilor de a achita suma conform majorării respective.

La acest segment, Colegiul civil, comercial și de contencios administrativ lărgit al Curții Supreme de Justiție statuează că Acordul adițional nr. 2 din 20 octombrie 2014, nici nu a fost supus înregistrării la Ministerul Finanțelor, Trezoreria Teritorială Hîncești, ca celelalte acte, fapt ce denotă că nu poate produce efecte juridice pentru părți.

În sprijinul poziției exprimate, Colegiul civil, comercial și de contencios administrativ lărgit al Curții Supreme de Justiție accentuează că Actul privind rezultatele inspectării financiare asupra executării bugetului, corectitudinea gestionării mijloacelor financiare și patrimoniul public pe perioada 1 ianuarie 2011 - 01 ianuarie 2016 satul Sofia, raionul Hîncești, emis de Inspekția Financiară a Ministerului Finanțelor, la fel, denotă că la evidența contabilă a Primăriei satului Sofia, raionul Hîncești, operațiuni economice privind executarea lucrărilor de construcție a peretelui de sprijin al drumului de acces la cimitirul din localitate sau a lucrărilor de reparația drumului L-568 prin satul Sofia în variantă albă, de Societatea cu Răspundere Limitată „Gvinin-Cons” nu s-au efectuat și nu au fost identificate datorii față de persoana juridică respectivă (f.d. 45 și 59-60, vol.I).

În același timp, Colegiul civil, comercial și de contencios administrativ lărgit al Curții Supreme de Justiție conchide că instanța de fond just a subliniat în cumulum probelor relatate, că pretențiile Societății cu Răspundere Limitată „Gvinin-Cons” nu și-au găsit confirmare, iar poziția debitorilor solidari ai raportului juridic litigios, despre netemeinicia acțiunii, pe motiv de neexecutare a obligațiilor din partea creditorului și lipsa documentației sau a altor acte de evidență contabilă care ar demonstra îndeplinirea obligațiilor de către ultimul și ar face posibilă efectuarea plăților pretinse, este întemeiată.

Ca urmare, instanța de recurs apreciază critic argumentul Societății cu Răspundere Limitată „Gvinin-Cons” în susținerea admiterii acțiunii, precum că beneficiarul nu a înaintat anumite pretenții Societății cu Răspundere Limitată „Gvinin-Cons” față de volumul și calitatea acestora, iar schimbarea prin Acordul adițional nr. 1 a obiectului contractului nr. 43 din 2 ianuarie 2014 nu a produs anumite efecte pentru părți, aceasta fiind doar o formalitate, deoarece conform probatoriului, prețul contractului, devizul de cheltuieli a rămas neschimbat, iar un alt deviz de cheltuieli nu a fost elaborat și procedura de achiziție prevăzută de legislație nu a avut loc.

Or, totuși, pe lângă faptul că Societatea cu Răspundere Limitată „Gvinin-Cons” nu și-a onorat obligațiile privind executarea lucrării prevăzute în Acordul adițional nr. 1 la contractul nr. 43 din 02 ianuarie 2014 și nu a eliberat factura fiscală, actele pe care își întemeiază acțiunea Societatea cu Răspundere Limitată „Gvinin-Cons” nu au fost semnate de ce-a de-a treia parte a contractului, care la caz, este Consiliul raional Hîncești, iar Acordul adițional nr. 2 nu a fost supus înregistrării și nu prevede majorarea costului lucrărilor.

Așadar, este absolut neîntemeiată constatarea instanței de apel potrivit căreia lucrările de construcție, volumul și costul acestora, au fost verificate de Inspekția de Stat în Construcții, care a stabilit cu certitudine că Societatea cu Răspundere Limitată „Gvinin-Cons” a executat lucrări în sumă totală de 417 190 de lei, iar Primăria satului Sofia, raionul Hîncești a achitat societății doar suma de 296 660 de lei, urmând să achite suma de 120 536,74 de lei și temeii de a respinge acțiunea nu constituie schimbarea denumirii obiectului contractului.

Prin urmare, nu pot fi reținute aceste argumente și se respinge, deoarece constatările expuse supra denotă contrariul, iar cele constatate și stabilite în Actul privind rezultatele inspectării financiare asupra executării bugetului, corectitudinea gestionării mijloacelor financiare și patrimoniul public pe perioada 01 ianuarie 2011 - 01 ianuarie 2016 satul Sofia, raionul Hîncești, emis de Inspekția Financiară a Ministerului Finanțelor, nu pot fi neglijate.

Cu referire la celelalte pretenții înaintate de Societatea cu Răspundere Limitată „Gvinin-Cons”, instanța de recurs menționează că urmare a respingerii a pretenției principale, condiționează respingerea celorlalte.

Așa fiind, față de considerentele expuse și în raport cu dispozițiile citate, se constată că instanța de apel nu a calificat corect, din punct de vedere juridic, acțiunea cu care a fost investită, ce a dus la emiterea unei soluții greșite, pe când instanța de fond în mod temeinic și legal a respins acțiunea.

În temeiul celor constatate, Colegiul civil, comercial și de contencios administrativ lărgit al Curții Supreme de Justiție conchide că hotărârea primei instanțe a fost adoptată în limitele competenței, reieșind din temeiurile și obiectul acțiunii, cu aplicarea corectă a legii materiale care guvernează raportul juridic litigios, și corect a fost respinsă acțiunea depusă de Societatea cu Răspundere Limitată „Gvinin-Cons”.

Cu referire la cererea depusă de administratorul Societății cu Răspundere Limitată „Gvinin-Cons”, Nicolae Golubenco privind încetarea procedurii în ordine de recurs, intentată la cererea de recurs depusă de Primăria satului Sofia, raionul Hîncești împotriva deciziei din 07 iunie 2018 a Curții de Apel Chișinău, instanța de recurs relevă următoarele aspecte.

În conformitate cu art. 434 alin.(1) Cod de procedură civilă, recursul se declară în termen de 2 luni de la data comunicării hotărârii sau a deciziei integrale, dacă legea nu prevede altfel.

Prin prisma acestui articol, momentul începerii curgerii termenului de declarare a recursului este de la data comunicării deciziei integrale motivate. Pentru comunicarea acestor acte judecătorești de dispoziție se vor aplica reguli comune în materia comunicării actelor de procedură (art. 100, 102 și 107 ale Codului de procedură civilă), de regulă, prin scrisoare recomandată cu aviz de recepție.

Astfel, publicarea pe portalul instanțelor de judecată a deciziei integrale din 07 iunie 2018 a Curții de Apel Chișinău, nu reprezintă în sine comunicarea deciziei.

Prin urmare, nu pot fi reținute argumentele Societății cu Răspundere Limitată „Gvinin-Cons” precum că decizia motivată a instanței de apel din 07 iunie 2018 i-a fost comunicată recurentei, prin publicarea deciziei pe portalul instanțelor de judecată la 09 iulie 2018. Or, materialul probator al cauzei atestă cu certitudine că recurenta a recepționat decizia instanței de apel la 14 decembrie 2018, fapt confirmat prin înscrisul anexat la materialele cauzei (f.d.75, vol.II) și astfel, recursul declarat la 12 februarie 2019, este în termen.

Pentru observațiile arătate, Colegiul civil, comercial și de contencios administrativ lărgit al Curții Supreme de Justiție consideră că recursul declarat de Primăria satului Sofia, raionul Hîncești, urmează a fi admis cu casarea integrală a deciziei instanței de apel și menținerea hotărârii primei instanțe.

În conformitate cu prevederile art. 442, 444, 445 alin. (1) lit. f) și alin. (3) Cod de procedură civilă, Colegiul civil, comercial și de contencios administrativ lărgit al Curții Supreme de Justiție

d e c i d e :

Se admite recursul declarat de Primăria satului Sofia, raionul Hîncești.

Se casează decizia din 7 iunie 2018 a Curții de Apel Chișinău și se menține hotărârea din 6 martie 2017 a Judecătorei Hîncești, sediul Central, adoptată în cauza civilă, la cererea de chemare în judecată depusă de Societate cu Răspundere Limitată „Gvinin-Cons” împotriva Primăriei satului Sofia, raionul Hîncești și Consiliului raional Hîncești cu privire la încasarea datoriei și a plăților aferente.

Decizia este irevocabilă.

Președintele ședinței,
judecătorul

Oleg Sternioală

judecătorii

Ala Cobăneanu

Dumitru Mardari

Galina Stratulat

Victor Burduh